

РЕШЕНИЕ

№ 2848

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **3992** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 15372/18.04.24г на А. Д. М. от [населено място] и с проц.представител адв. Р.Р. против Заповед № ЗД/Д-С-КС-037/16.04.24г на Директор на Д“СП“-Красно село,СО.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна и противоречи на целта на закона, като се моли за отмяната ѝ, не се претендират разноси. Соци се, че липсват кумулативните предпоставки по чл.25 от ЗЗДет, т.е. липсват мат.предпоставки, като в Заповедта не е посочена дори точната хипотеза от закона, а това пречатства правото на защита на бащата.Не са изчерпани всички възможности за настаняване на детето в кръга на семейството, като настаняването на 7-годишно момиченце при несемеен мъж-първи братовчед на майката, е необяснимо предвид изразеното изрично пред Д“СП“-Ловеч съгласие от родителите на бащата – детето да се настани при тях. В съд.заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Р., като поддържа жалбата и моли детето да не се настанява при посочен еднолично от майката нейн далечен роднина, при наличната възможност детето да се настани при неговите родители/които имат жилище в С. и ако е нужно заради училището, детето може да е в С./ . Няма данни бащата да е упражнявал насилие спрямо детето, за разлика от майката- която има издадена на 10.04.24г заповед да не се доближава до детето. Майката има връзка с мъж в чужбина и съществува основателно опасение, че предвид приемането на РБ в Шенген по въздух- детето може да бъде изведено и в чужбина.Деца изобщо не е уведомен за проведеното адм.производство, не е искано

неговото мнение относно настаняването на детето. Водещ е интересът на детето, а той е да се настани при бащата или неговите родители, а не при далечен роднина/несемеен мъж/ на майката-насилник.

Ответникът Директор на Д"СП"-Красно село,СО се представлява в съд.заседание от юрк.Л., която оспорва жалбата, не претендира разноски.

И двете страни заявяват, че няма да депозират писмени бележки, поради което Съдът може да постанови Решението незабавно след съдебното заседание - предвид съкратените срокове по чл.27а ал.3 и 4 от ЗЗДет.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока/и до момента не е връчена на бащата/ и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, пред надлежния съд, поради което ще се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Видно от справките за адреси/служебно изготвени от Съда/- бащата е с постоянен и настоящ адрес в [населено място]/двата адреса са различни/, а майката и детето са с постоянен адрес в [населено място] и настоящ адрес в [населено място]/различен от адресите на бащата/. Родителите са в развод от 2020г, като СРС е определил привременни мерки спрямо двете деца/ по д.№ 12820/20г/, действащи и към момента-родителските права се упражняват от майката , а бащата има режим на лични отношения. Поради което детето Ж. има постоянен и настоящ адрес- идентични с тези на майката и различни от тези на бащата.

На 10.04.24г по гр.д.№ 20241110120110 СРС издава спрямо майката К. М. - Заповед за незабавна защита на детето Ж. А. М./7-годишна/, както и на детето А. М./5 годишна/.От тази дата двете деца са при баща си в [населено място]/потвърдено от него в съд.заседание/.

Ответникът издава две идентични заповеди за временно настаняване на двете деца- процесната и Заповед № ЗД/Д-С-КС-036/16.04.24г/относно детето А. М., предмет на висящо д.3995/24г на АССГ/.

Процесната Заповед от 16.04.24г е издадена въз основа на Социален доклад от същата дата/16.04.24г/, видно от който: майката и двете деца обитават нейното жилище в [населено място]/което е нейн и на детето Ж. постоянен адрес/ и се намира в район „В.“, жк М. ливади, [улица]; детето Ж. е ученичка в първи клас в ЧСУ „ЕСПА“-С.; детето поддържа топли отношения с бабите и дядовците си и по бащина и по майчина линия, като тези по бащина линия живеят в [населено място], а тези по майчина линия в [населено място]; майката не препятства по никакъв начин контакта на детето с бабата и дядото по бащина линия; бащата осъществява безпрепятствано режима на лични отношения с децата- определен му съгл. привременни мерки на СРС по д.№ 12820/20г/.

Съгл. процесната Заповед - детето Ж./и детето А. също/ се настаняват при първи братовчед на майката/Д.Я./, живущ в [населено място]. Видно от Протокол от 16.04.24г за посещение на адреса на лицето Д.Я. от служители на Д"СП"-Красно село, той живее в студио/едно голямо помещение/, т.е. жилището е с 1 спалня,кухня и санитарен възел, като има възможност да се постави двуетажно легло за децата/в общото помещение/. Я. работи като строителен техник, като е несемеен, няма деца,

двете момиченца са малолетни/на 5 и на 7 години/. Я. е 30-годишен, с постоянен адрес в [населено място], като в С. живее под наем- в близост до адреса на майката. На 16.04.24г Я. депозира пред ответника декларация, че е съгласен и двете деца да са настанени при него.

Адм.производство по издаване на обж. Заповед е започнало по сигнал на самата майка от 10.04.24г/датата на която срещу нея е издадена Заповедта за незабавна защита на детето/, след като същия ден пред детската градина на по-малкото дете, в присъствието на двете деца, се е стигнало до физическа саморазправа между двамата родители, след която майката е хоспитализирана в Пирогов-С., а бащата е отвел двете деца в Ловеч.

Бащата не е взел участие в адм.производство, не е уведомен за началото му, и до момента Заповедта не му е връчена.

Съдът намира от правна страна следното:

Изрично са дадени указания на ответника/л.75/ - да докаже териториалната си компетентност по чл.27 ал.1 от ЗЗДет /предвид настоящ адрес на детето в [населено място]/.Ответникът уведомява в отговор Съда/л.80/, че детето фактически живее на територия, обслужвана от Д"СП"- Красно село,СО.Съдът намира, че нормата на чл.27 ал.1 от ЗЗДет е императивна и териториално- компетентен орган е Д"СП"-Ловеч, а не Д"СП"-Красно село,СО/по фактическо местонахождение на детето, както и по пост.адрес/. Факт е, че майката от 2020г живее в С. с децата, но не е направила нужните промени в адресната регистрация и не е регистрирала себе си и децата с актуалния им настоящ адрес/ същият като постоянния им адрес в [населено място]/. Поради това и към момента компетентен е Д"СП"-Ловеч/по настоящ адрес на детето/.За нищожност на Заповедта Съдът проверява и служебно, и при липса на такива възражения в жалбата, като в случая е налице нищожност на Заповедта- издадена е от териториално-некомпетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ.

Заповедта е и проц.незаконосъобразна, доколкото бащата /другият законен представител на детето, въпреки че не той упражнява родителските права по привременните мерки, но при наличие на Заповед за незабавна защита на детето спрямо майката, упражняваща родителските права/, изобщо не е уведомен за началото на адм.производство, не е участвал в него и респ. не е направил възражения и предложения по повод подходящия роднина, при когото да се настани детето.Нарушени са чл.26, чл.34-36 от АПК, което е достатъчно основание за отмяна на Заповедта и като проц.незаконосъобразна.

Заповедта е и мат.незаконосъобразна, доколкото като мат.основание за издаването ѝ е посочена хипотезата на чл.25 ал.1 т.4 от ЗЗДет- детето да е жертва на насилие в семейството и за него да съществува опасност от увреждане на неговото физическо,психическо,нравствено,интелектуално и соц.развитие.Видно от данните по делото, в конкретния случай насилие над детето е упражнено от майката/спрямо нея на 10.04.24г е издадена Заповед за незабавна защита на детето/, но семейството на детето не е само неговата майка- бащата не е лишен от родителски права/въпреки, че не той ги упражнява съгл. привременни мерки от 2020г/, има баби и дядовци по майчина и бащина линия- също готови да отглеждат децата.По преписката изобщо няма данни да е търсено съгласие на най-близките роднини на децата- като се започне

от самия баща. В съд. заседание бащата твърди, че родителите му са депозирали изрично съгласие пред Д"СП"-Ловеч - децата да са настанени при тях, но такова съгласие по преписката изобщо не се намира/ответникът не го е изискал от надлежната Д"СП"-Ловеч/. Съдът намира изборът на Я. за лице, при което децата да се настанят временно/до произнасяне на гр.съд по реда на чл.28 от ЗЗДет/- за немотивиран. Първо следва да се проверят възможностите за настаняване на двете деца/да не се делят/- при най-близките роднини/като се почне от бащата, после бабите и дядовците/. Едва ако същите откажат изрично/чл. 27 ал.4 от ЗЗдет/, следва да се търсят роднини от по-широк роднински кръг/Я. е първи братовчед/, а от тях да се избере такъв роднина, който да е подходящ по възраст, семеен статус и битови условия/при него да се настанят две малолетни момиченца/.

Заповедта противоречи и на целта на закона/ЗЗДет/, доколкото волята на законодателя е децата да се настаняват при възможно най-близките за тях роднини/за да не се стресират децата допълнително/.

Заповедта е едновременно нищожна и незаконосъобразна/противоречи на проц. и мат.закон и на целта на закона/, но доколкото нищожността е по-големия порок, Съдът ще я обяви за нищожна и ще изпрати преписката за произнасяне по чл.27 ал.1 от ЗЗДет- на компетентната Д"СП"-Ловеч/по настоящ адрес на детето/. Като надлежния ответник следва да вземе предвид и указанията на Съда- относно избора на възможно най-близък съгласен и подходящ роднина.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед № ЗД/Д-С-КС-037/16.04.24г на Директор на Д"СП"-Красно село,СО- по жалба вх.№ 15372/18.04.24г на А. Д. М. от [населено място].

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на компетентния Директор на Дирекция „Социално подпомагане“- Ловеч, който да се произнесе съгласно задължителните указания на Съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите по-горе.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: